

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԱՍԻՍ

# ՄԱՍԻՍ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:  
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Масакъ»:  
Գամ Tiflis, Rédaction «Mschak»:  
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտուն 10—2 ժամ  
(բացի կիրակի եւ ամս օրերէն):

Եւրոպայական ընդունվում է ամեն լեզուով:

Եւրոպայական ընդունվում են համար վճարում են  
խաւաքանչիւր առկաւտեղին 10 կոպեկ:  
Տէլէֆոն № 253.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆԸ յայտնում է ի գիտութիւն ընդհանուրի,  
որ 1903 թւի մայիսի 11-ին, ցերեկվայ 12 ժամին կը կայանայ հանգուցեալ

## ՆԱՏԱԼԻԱ ԳՐԻԳՈՐԵՎՆԱ ԾԻՕԵՎԱՅԻ

յուշարձանի օրհնութիւնը Վէրայի հայոց գերեզմանոցում:  
(ուրբ. ե կիր.)

1—2

ԲՈՎԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Անկարգութիւնները  
Բագուում. Ի միջի այլոց. Նամակ Խմբագրու-  
թեան. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-  
ԹԻՒՆ. Բաղադրական դէպքերը. Արտաքին լու-  
րեր. Հնոստիւրներ. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.  
— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Աշխարհներ լինակը:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԲԱՅՈՒՄ

«Вак. Извѣстія» լրագրի մէջ կարդում ենք  
հետեւեալը. «Բագուի պ. նահանգապետի վճիռը»  
«1903 թւի մայիսի 2-ին եւ, Բագուի նահան-  
գապետ գեներալ-մայոր Ե. Ա. Օդինցէվ, քննելով  
գործի հանգամանքները փողոցային այն ան-  
կարգութիւնների առիթով, որոնք տեղի ունե-  
ցան Բագուում ապրիլի 27-ին եւ համաձայն Կով-  
կասի քաղաքացիական մասի պ. կառավարչա-  
պետի պարտաւորական որոշման, որ հրատա-  
րակված է 1902 թւի յունվարի 28-ին պետա-  
կան կարգը եւ հասարակական հագուածութիւնը  
պաշտպանելու համար հրատարակված կանոնա-  
դրութեան 15-դ յօդուածի հիման վրա, որոնց,  
փողոցում համարմամբելու համար հասարակա-  
կան կարգի հակառակ գործողութիւններ անե-  
լու եւ ոտտիկանութեան օրինական պահանջ-  
ները չը կատարելու նպատակով, ենթարկել  
բանտարկութեան»:

Երկը ամսով:

1) Բագուի քաղաքի բնակիչ Աղաջան Մկըր-  
տիչէվին, 2) Նրա կնոջ Պէլագէյա Անտոնովնա  
Մկրտիչէվին, 3) Էմֆրիմա Վաղդիմիրովնա  
Վարսովսկային, Տագանրօզ քաղաքի բնակչու-  
հուն, 4) Աստարիանի մէջնանին Միխայիլ

Վախիչէվ Սեդակին, 5) Ալեքսանդրօպօլի բնա-  
կիչ Եգոր Ավանէսօվ Կալաչէվին, 6) Երևանի  
նահանգի Նախիջևանի գաւառի Կրիշիվալ գիւ-  
ղի բնակիչ Յարութիւն Մարտիրոսեան Յարութի-  
ւի Բենեանցին, 7) Բնադանի նահանգի Սպանի  
քաղաքի մէջնանին Վախիչ Իվանօվ Բուլէվին, 8)  
Թիւրքմէնապատակ Ամաղիս Պետրոսեան Աւ-  
կապանեանցին, 9) Նիխաւեոպօլի նահանգի  
Բարդուա գիւղի բնակիչ Ստեփան Կարապե-  
տեան Սաֆեանցին եւ 10) Թիֆլիսի նահանգի  
Ախալցխայ քաղաքի մէջնանին Աբրամ Վենսեվ  
Ալոյալիչիին:

Երկը ամսով

11) Շամախու քաղաքի բնակիչ Անդրէյ Պո-  
պովին:

Մէկ ամսով

12) Շուշի քաղաքի բնակիչ Տիգրան Դարա-  
մանեանցին, 13) Շուշի քաղաքի բնակիչ Մի-  
քայէլ Սարգիսօվին, 14) Շուշի քաղաքի բնակիչ  
Սմբատ Սարգիսօվին, 15) Վրդիմիրիկի նա-  
հանգի Բոմանօվա գիւղի գիւղացի Վախիչ  
Կուրգինին, 26) Բագուի քաղաքի մէջնանին  
Միխայիլ Վախիչէվ Զէրնիկօվին, 17) Երևանի  
նահանգի Նախիջևանի գաւառի Ալաչի գիւղի  
բնակիչ Ստեփան Յարութիւնեան Յարութիւ-  
նի Եսէյանցին, 18) Թիֆլիս քաղաքի բնակիչ Ալեք-  
սանդր Սեֆեանցին, 19) Վառաձայի նահանգի  
Սարապուլսկի գաւառի գիւղացի Ալեքսէյ Լուչ-  
նիկօվին, 20) Երևանի նահանգի Արդշան գիւ-  
ղի բնակիչ Ստեփան Ավսերեանցին, 21) Զէր-  
նիկօվի նահանգի Ստարոդուբեան գաւառի  
գիւղացի Իվան Մարտինօվ Լօբանիսկեան, 22)  
Շամախու գաւառի Նիլիէլի գիւղի մօրական  
Իվան Եակովլէվիչ Բուրդուկեան, 23) Գուլիս-  
թի գաւառի եւ նահանգի Կանդրի գիւղի գիւ-  
ղացի Ավսէյանի Եպիֆանի Բալալաձէին, 24)

— Զինապատ լեռներ ու սառցապատ ժայ-  
ռեր:

— Բայց ինչու մի քանի լեռներ չարժւում են  
անտառների մէջ:

— Դրանք լեռներ չեն, — ասաց երկիրը, —  
դրանք վիթխարի կենդանիներ են անմարդա-  
բնակ տարածութեան վրա, որոնց բարձրու-  
թիւնը անտառներից աւելի վեր է ցրվում:  
Երկու մոլորակները յայտնու գործունեւորով  
սահեցին անհունի մէջ, տարբեր ուղղութեամբ:  
Մի քանի հազար տարիներ անցնելուց յետոյ,  
նրանք կրկին հանդիպեցին իրար:

— Բարի օր, ասաց օտարականը, որ դարձեալ  
չիկացած հուրհրատում էր, եւ որի վրա դարձեալ  
բացակայ էր կեանք ու ստեղծագործութիւն:  
Կարծեմ մի տարի առաջ էր, որ իբր հանդի-  
պեցինք, չէ՞ ասաց նա:

— Ո՛չ, հէնց երէկ էր, ասաց երկիրը:

— Բայց դու զարմանալի փոփոխութիւններ  
ես կրել, ասաց օտարականը: Ի՞նչ են նշանա-  
կում այն բազմաթիւ խայտաբղետ շերտերը,  
որոնք ջր սարերի արանքներով այս ու այն  
կողմ են սփռվում:

— Մարդագեղեցիկներ ու արտեր, պատասխա-  
նեց երկիրը:

— Իսկ ի՞նչ անուն են կրում այն աննշան ու  
փոքրիկ արարածները, որոնք կանաչ հարթու-  
թիւնների վրա այս ու այն կողմ են ցատկո-  
ւում, չընձալ արագ ջայլերով: Դրանք նոյն  
միջատներն են, որոնց գոյութիւնը սովորական  
է միւս աշխարհաշէնքերի վրա:

— Ո՛ր, սխալվում ես, դրանք մարդիկ են,  
— ասաց երկիրը: Մնաս բարեւ:

Մամարայի նահանգի Նօփուզէնսկի գաւառի  
Ստեփանայա ստանիցայի գիւղացի Գէլիկ-Գէյն-  
րիսօվի Յրէյմանին, 25) Շուշու գաւառի Գէ-  
միլէնդ գիւղի բնակիչ Լուկա Օվանէսօվ Մար-  
տիկին, 26) Զէրայիլի գաւառի Տաս գիւղի  
բնակիչ Բախիչ Հայրապետօվ Ամիրօվին, 27) Շու-  
շու գաւառի Գէլիքէնդ գիւղի գիւղացի Զէվաթ  
Նիքոնսիւրեան Յարութիւնօվին, 28) Զէրայիլի  
գաւառի Տաս գիւղի բնակիչ Մէլիսի Զախարօ-  
վին, 29) Շուշու գաւառի բնակիչ Բախիչ Ալեք-  
սանդրեան Յարութիւնօվին, 30) Շուշու գա-  
ւառի Գէլիքէնդ գիւղի բնակիչ Ալիմ Խաչա-  
տուրօվին, 31) Զէրայիլի գաւառի Տաս գիւղի  
բնակիչ Աւետիս Կապարօվին, 32) Նոյն գիւղի  
բնակիչ Թադէոս Առաքելեան Մուրադօվին, 33)  
Նոյն գիւղի բնակիչ Փարսադան Յովհաննէսեան  
Արզումանօվին, 34) Նոյն գիւղի բնակիչ Սա-  
վատ Ալվազօվին, 35) Նոյն գիւղի բնակիչ Մէ-  
լիքէնթ Ամիրօվին, 36) Երևանի նահանգի Նա-  
խիջևանի գաւառի Թալաքէնդ գիւղի բնակիչ  
Իվան Սիմօնօվ Կօթարեանցին:

Երկը շաբաթով

37) Շուշու գաւառի Սօրոմէն գիւղի բնա-  
կիչ Գրիգոր Յովհաննէսեան Օնանեանցին, 38)  
Նիխաւեոպօլի նահանգի Զէրայիլի գաւառի  
Ենիլ գիւղի բնակիչ Աւետիս Դաւիթօվին, 39)  
Վօրօնէժի նահանգի Բօզուչարսկի գաւառի  
Ժուրապկա գիւղի գիւղացի Վախիչ Սեր-  
գէեվ Միխայիլէնցին, 40) Նիխաւեոպօ-  
լեան գաւառի Խաչմազ գիւղի բնակիչ Ալեք-  
սանդր Խաչատրեան Օնանյանեանցին, 41) Շու-  
շի քաղաքի բնակիչ Աբրամ Թումանօվին Սի-  
մօնեանցին, 42) Նոյն քաղաքի բնակիչ  
Արշակ Առաքելօվին Առաքելօվին, 43) Գրիկ-  
էնդ գիւղի բնակիչ Երեմիա Մկրտչեան Փա-  
րաօվին, 44) Զէրայիլի գաւառի Տաս գիւղի  
բնակիչ Աղաբէգ Միխայիլեան Ամարաձեմօվին,  
45) Նոյն գիւղի բնակիչ Մէլիքէնթ Ալվազօվին,  
46) Շուշու գաւառի Գրիկէնդ գիւղի բնակիչ  
Միխայիլ Գաւառի Տաս գիւղի բնակիչ Սիմօն  
Առաքելեան Շումուրադօվին:

Բանտարկութեան ժամանակամիջոցը հաշւել  
ապրիլի 27-ի ցերեկվայ 12 ժամից: Ստորա-  
գրեց գեներալ-մայոր Օդինցէվ:

Կրկին անցան հազարաւոր տարիներ, եւ երբ  
նրանք երրորդ անգամ իրար հանդիպեցին,  
օտար աշխարհագրւումը արդէն կրում էր իր  
վրա փոքր ինչ տարբերութիւն ցամաքային եւ  
ջրային տարածութիւնների:

— Բարի օր, ասաց նա, դու զարգարում ես  
քեզ աւելի ու աւելի կանաչադարձ հարթավայ-  
րերով: Անտառները կամաց-կամաց ջնջւում,  
սեպագոյած ժայռերը անյայտանում են:

— Այդպէս է, մարդիկ նուաճում են ամեն  
քան, ինչ որ նրանց առաջնադասութեան ար-  
գելաւոր է հանդիսանում, ասաց երկիրը:

— Միթէ այդքան ուժեղ են այդ փոքրիկ ա-  
րարածները, Հարցրեց օտարականը եւ ակնդէմ  
նայեց դէպի ամենուրեք սփռված այն խմբե-  
րը, որոնք այս ու այնտեղ անդադրում աշխա-  
տում ու ետում են իրան դրանք այդ աստի-  
ճան օտարուրի եւ օժտված իրեր են: Կարծես  
մի մասը ինձ ծանօթ է թւում անցեալ ան-  
գամից:

— Միթէ, ասաց երկիրը: Ես դարձնում եմ  
քո ուշադրութիւնը մի հանգամանքի վրա, որ  
այն մարդիկ, որոնք դու անցեալ անգամ տե-  
սել ես, այժմ միլիոնաւոր սերունդներ են ա-  
ռաջացրել: Նրանք արդէն մեծել են եւ փոխան-  
ցել են ինքի, օգի ու ջրի, դարձել են միւս մարդ-  
կանց ու կենդանիների մասեր եւ դրանք կրկին  
հողի, օգի եւ ջրի փոխակերպվել... Եւ այդպէս  
անվերջ տեղի է ունենում բնութեան մէջ յա-  
րաճում ու փոփոխական պրօցեսը:

— Բայց չէ որ, ինչպէս դու ասացիր, մենք  
պատահեցինք իրար մի օր առաջ:

— Զիչդ այդպէս է, սակայն իմացած եղիր,  
որ մի օրվայ տեղութիւնը ինձ ու քեզ հա-

Ի Մ Ի Զ Ի Ա Յ Լ Ո Ց

Երբ Նապօլէօն III-ի ժամանակ Պարիզում  
խօսեցան ստակալի գոհեր էր կրանում գլխաւո-  
րապէս աղքատ թաղերում, ուր նիւթական  
աննպաստ պայմանները չէին կարողանում դի-  
մադրել համաճարակին, — Նապօլէօնի կինը  
բոլորովին անկեղծ կերպով խորհուրդ էր տա-  
լիս ներքին գործերի մինիստրին յորդորել, որ-  
պէս զի ժողովուրդը, ըստիւր անուշ ունենա-  
լու համար դիմէ այն կապալառուներին, որոնք  
պաշտօնի միջոցներ են հայթայթում Միա-  
միտ կայսրուհին երբեք չէր երևակայում, որ  
Պարիզի չքեղ կենդանիներից եւ կաթնատնե-  
րից հաց եւ կաթ գնելու բաղդը շատերին չէ  
տուած, ինչպէս որ խեղճը չէր երևակայում,  
որ մի գեղեցիկ օր Վերայի տանտիկնոջ կը  
պահանջէ անյապաղ դատարկել պալատը...

Այս պատմական դէպքը ես ակամայ յիշեցի,  
երբ Բաթումի փողոցներով անցնելու նկատե-  
ցի, որ մի քնքոյ, կլասիկական միամտու-  
թեամբ օժտված պճնազարդ տիկին, ցնցոտի-  
ներով ծածկված մուրացկանուհու գլխին քա-  
րոզ էր կարգում բազմաթիւ լողանալու օգ-  
տակարութեան մասին, այն ինչ նազելի արա-  
րածից թշուառ կինը միայն հացի փող էր ա-  
ղերսում:

— Խաղ չունեմ, խանութ, բազմա ինքնը եր-  
թամ:

Խեղճ մուրացկանուհին Նա չը գիտէր, որ իր  
ցնցոտիների միկրօցները ստիպեցին զխանու-  
մին բազմաթիւ օգնութեանը դիմել, նա չը գի-  
տէր նոյնպէս, որ տուայէտի եւ մօղանքի ե-  
րազներով սնված ու դատարկված պաճու-  
նապատներ բառարանում զինդոր էրթամ:

Ըմբռնեցէք, ընթերցող, հասարակական կեան-  
քի հակադիր բնեւորներն պատկանող այս եր-  
կու անհատները մենախօսութեան իմաստը, եւ  
ձեր առաջ կը փայլէ իր բովանդակ աշխարհա-  
կութեամբ մեր ներկայ կեանքի իրականու-  
թիւնը: Ուր ուղում էք դիմեցէք, ամեն տեղ  
կը նկատէք մի եւ նոյն անսխալանալի պատկե-  
րը. թեթեւամիտ դատողութիւններ, ողորմելի  
խրատներ եւ եղբայրացեալութիւններ, Հազարաւոր  
հարցեր, որոնց լուծելու համար դարերի ըն-  
թացքում երկրագնդի հանձարները գլուխ են

մար, ամփոփում է իր մէջ հազարաւոր տարի-  
ների տեղութիւն մարդկանց համար:

— Արդեօք, քանի հազար տարիներ է ապրում  
մարդ արարածը, նախ քան հողի, օգի ու ջրի  
փոխանցելը:

— Դու մինչեւ հիմա չը կարողացար ճիշդ հա-  
կանալ, ասաց երկիրը: Մարդկային կեանքի  
տեղութիւնը չունի տարիների երկար չափեր  
Մեր վերջին հանդիպման ժամանակ ծնված ե-  
րեխան մինչեւ օրս դարձել է մի մարդ, հայր,  
նախահայր մի շարք սերունդների եւ այժմ փո-  
չիացել է երկրի վրա:

— Միթէ... սակայն ինչպիսի աղմուկ ու  
աղիոգորում լաց ու կոծ է բարձրանում այդ  
կենդանի արարածներից:

— Այն, որտեղ միլիոնաւոր պայթուցիկներ...  
յարեց երկիրը:

— Ես լուծ եմ սարսուռ ու զոռոց այդ լա-  
րահառաջ աղմուկի մէջ, ինչու խոր ու զարնու-  
րելի կերպով զոռում են այդ բոլոր ետուն  
կեանքերը:

— Երկիրդից:

— Ո՛ւմ առաջ:

— Մահվան առաջ:

— Մահվան առաջ, Ի՞նչ քան է այդ:

— Դու դեռ յետոյ կը փորձվես, մնաս բարեւ:

— Սպասիր փոքր ինչ, ասաց երկրորդադ  
օտարականը: Երբ մահը քո որդոց — չարունակեց  
նա — օտարապի ու դժբաղդութիւն է պատճառում,  
ինչու այն ժամանակ արմատախիլ չես անում  
այդ չարագոյծ պատիժը: Եթէ մի անգամ ինձ  
վրա ոտեղծագործութիւն գոյանալ, ես քնաւ  
թոյլ չեմ տալ, որ որ եւ է թշնամի վտանգէ այդ  
ետուն կեանքը, այլ կը չնորհեմ իմ բոլոր ա-



Ջարդուժ, մի անխնայութեամբ լուծվում է, կը տեսնենք, մի Սոսիալիստ կամ Սիգամայի չըլա- նում։ Յանցաւոր անտարբերութիւնը, դատարկ կենցաղավարութիւնը և կոպիտ սոցիալիստները բնաջրել են նոյն իսկ գեղեցիկ սեռին յատուկ նուրբ զգացմունքը։ Հարցոյք մեր «խանութներ- լին»։ Եւ ո՞վ է Ժօրժ Չանդ կամ Ժօրժ Էլիօտ և ձեռք իսկոյն կը պատասխանեն, հիմնովով մտաւորականութեան վրա, որ դը- րանք Պարիզի յայտնի դերձակուհիներն են, որ լաօզա են մոգոնում։ Զը կայ արտաքին մաք- րութիւն, փայլ, հետեւագէտ անհատը մաքրա- սիրութեան վրա գաղափար չունի։ Ենթա- դրեմք մի բալէ, որ այդ այդպէս է։ Իսկ եթէ ողորմութեան ձեռք պարզողի վրա մաքրու- թեան գէթ նոյն ձեռք երևայ, այն ժամանակ- —այն ժամանակ մեր քննող խանութները նոյն թեթեւամտութեամբ առողջապահական թէ- մայից իսկոյն կը ցատկեն բարոյագիտութեան թէմայի վրա և երկար ու բարակ դատախօսու- թիւնը կը վերջացնեն ցինիկական նկատողու- թեամբ։ Ելքը ամաչում մտաբար։

Այսպէս են մտածում մեր մանուկ սերնդի դատարարականները։ Տխուր է, ի հարկէ, ինչպէս հանդուրժեալ Փիլի Ուսպէնսկին էր ա- տում։ Սակայն խաւարամտութեան պատկերը աւելի է կրկնապատկւում, երբ մենք ծանո- թանում ենք մեր հարեան ազգերի կեանքի հետ։ Մեզանից քիչ հեռու, արեւմտեան Եւրո- պայի քաղաքներում, նոյն գեղեցիկ սեռը տար- բեր հասկացողութիւն ունի։

Բերլինի կանաչ մի նոր ընկերութիւն են հիմնել։ Ընկերութիւնը առիակաւորութեան ան- հաշտ թշնամի «Բիտակցական բարեգործու- թիւն» համեմատ անունն է կրում։ Մի մոռա- նաք, որ ընկերութեան սկզբունքը քրիստո- նէական բարեգործութիւնն է, այլ գիտակցա- կան։ Ծարբերութիւնը մեծ է։ Գրիտոնէական բարեգործութիւնը, կամ աւելի ճիշդն ա- սած, մեր մայրնի բարեգործութիւնը մի որոշ, արտաքին կարգի դէպքերով է արտա- յայտւում։ Այդ դէպքերն են Չառիկ, Զորա- նէք։ Մի չնչին տոկոս էլ ընկնում է հարուստ թաղման հանդէսներին, եթէ ընտելիւնը իր մուտքի և ելքի հաշիւները այդ դասակարգին է ներկայացնում։ Բարեգործութեան այս սե- զոններին աղքատները մի կերպ ձեռք են գը- նում, իսկ տարվա 300 օրը, եթէ շէնքը քայ- քայով կամ քրիստոնէական զգացմունքը րօ- պէսպէս գրգռող շարժառիթներ բացակայ են, աղքատը մասնաւոր է կամայականութեան կա- տարեալ քանակաւորութիւն։

Բերլինի յարգելի տիկիները ուրիշ կերպով են ծրագրել իրանց գործունէութիւնը։ Բարե- գործութիւնը թմբակահարութեամբ արտայա- տողներին հիմնոված ընկերութիւնը անդամ չէ ընդունում, եթէ ցանկացողները կովկասցիներ չեն։

Ընկերութեան կանոնադրութիւնը, իրեն ան- հրաժեշտ և արդիւնաւոր պայման, պահան- ջում է անդամներին, որպէս զի իւրաքանչիւր

բարեգործական գործողութիւն կատարվի այն- պիսի ձևով, որ օգնութիւն ստացողի ինքնա- սիրութիւնը չը տուժէ։ Բաղնիսի առողջապա- հական նշանակութեան մասին, ի հարկէ, խօսք անգամ չէ կարող լինել։ Ընկերութեան անդամ գրվել ցանկացողներին միայն անդամութեամբ չէ պահանջվում, ինչպէս մեզանում, այլ տեղի լուրջ ցէնք, անդամ գրվել ցանկացողներից պա- հանջվում է գիտեալով, թէ Բերլինի ինչ թա- կարօտ բնութանքներ կան։ Եթէ ապագայ ան- դամը չըգործի ստատիստիկական բիւրօի տե- դեկութիւններին համապատասխան ծանօթու- թիւն ունի թշուառների մասին, այն ժամա- նակ նա միայն կարող է անդամակցութեան պատիւն ստանալ, իսկ եթէ նա միայն առա- ջարկում է իր ոսկին և իւր ևս տոկոս իր ան- տարբերութիւնը, այն ժամանակ այդ տեսակ չէզոք պարտնիներին խորհուրդ են տալիս դիմել մեր բարեգործական հիմնադրութիւններին։

Եթէ ուշադրութեան առնենք, որ Բերլինում 683,000 կին կայ, այն ժամանակ կը տեսնենք, որ միայն մայրաքաղաքում ապրող գերմանու- հիները 100/0 լուրջ դիտակցական գործունէու- թեամբ է առգործված, որովհետեւ ընկերութիւնը 6000 անդամ ունի։

Երջանիկ երկիր։ Տիրոսեան

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԿՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, մայիսի 8-ին  
Թող տուէք, խնդրեմ, փոքրիկ բացատրու- թիւն տալ «Մշակի» միջոցով։  
«ԵԱԿ» լրագրի № 99-ի մէջ կարդացի Ալեքսանդրեանց ստորագրութեամբ մի նամակ, որի մէջ պարուն գաղափարում է, թէ ինչքա- Նարեկեանի գրականագիտութեամբ բաժանորդ է գրվել իմ «Գրագոր Արթուր» գրքին և մինչ- իս այժմ չէ ստանում այդ աշխատութեան առա- ջին հատորը։ Այդ վիճակին, ասում է պ. Ալեք- սանդրեան, եւթարկվել եմ ոչ միայն ես, այլ շատերը։

Շատ ցաւում եմ, որ պ. Ալեքսանդրեան այդ վիճակին է եւթարկվել։ Բայց արդեօք մեղա- սիր եմ ես իմ ոչ մի յայտարարութեան մէջ չէ եղել ցոյց տուած, թէ կարելի է բաժանորդ գրվել Յարեկեանի գրականագիտութեամբ, հետեւաբար ես չեմ կարող պատասխանատու լինել պ. Յարեկեանի անձնապահու- թեան համար։ Ես միայն մի բան կտամ պ. Ալեքսանդրեանին և այն խոսքերին, որոնք մի և նոյն վիճակին են եւթարկված, այդ այն է, որ իմ բոլոր բաժանորդները, այսինքն նրանք, որոնք բաժանորդագիր ինձ է հասել, ստացել են իրանց գրքերը, իսկ գրավածառ Յարե- կեանեանը ինձ բաժանորդագիր չէ ուղարկել։

Պ. Ալեքսանդրեանց իր նամակի վերջում հարցնում է, «Ո՞րք որոնք և ինչպէս գտնել իմ իրաւունքը»։ Իմ այս բացատրութիւնից յետոյ, յուսով եմ, պ. Ալեքսանդրեանց կիմանայ, թէ ուր պէտք է որոնել և գտնել։

Լէօ

—Նրանք բոլոր փոքի են դարձել հիմնովին։  
—Եթէ այդ ատենից անխնայ պիտի լի- նէր նրանց վախճանը, ինչու ուրեմն ի՞նչու պարուն էին նրանք։ Ինչու էին մշակում քո գեղերը և խնամում անտառները։ Ինչու այն- քան տանջվում և միշտ լուռ էին, հանքերատար էին։ Չէիք լուռ նրանց դարձուրել բողբոջ ու տորտանջը իրանց անգութ ու անողորմ վիճա- կի մասին։  
—Նրանց վիճակը աւելի վատ չէ բան իմը, մնաւ բարեւ։  
—Ո՞րք ես մղում քո վերջին սպառված ոյ- ժերը։  
—Դէպի իմ գերեզմանը։  
—Ի՞նչ բան է գերեզմանը։  
—Դա այն վախճանական ապագատարանն է, ուր հանգիստ են վայելում կինդաղար գո- յութիւնները։ Ես արդէն, ինչպէս տեսնում ես, ծերացել եմ և ստատիկ յոգնած եմ զգում ինձ, այդ պատճառով եմ դատապարտւում եմ մըտ- նելու վերջին հանգստարանը։ Մի խիտ փոք- լիկ ու չերտաւոր կանաչ տեղ է մնացել այս- անգ, իմ արտի կենտրոնում, որ անտարակոյտ վաղը կանայտանայ։ Անցել, ամեն բան անցել, գնացել է։ Ինձ թուում է, որ իմ կեանքի օրե- լու շատ կարճ են եղել։ Մնում բարեւ, ընկեր- ղու ինձ այլ ես չեմ տեսնի։ Ես դարձել եմ այժմ մի թափառական ուրուական, գիշերվայ մի մտայն ու եղակի ստուեր։

—Այժմ ես հասկանում եմ իսկապէս, թէ ինչ է նշանակում մահը, ասաց օտարականը։  
—Իրաւ, պէտք է դու դարձնաւ։  
—Այն։  
—Ե՞ս եւ պէտք է մի անգամ...  
—Նրանք բոլոր փոքի են դարձել հիմնովին։  
—Եթէ այդ ատենից անխնայ պիտի լի- նէր նրանց վախճանը, ինչու ուրեմն ի՞նչու պարուն էին նրանք։ Ինչու էին մշակում քո գեղերը և խնամում անտառները։ Ինչու այն- քան տանջվում և միշտ լուռ էին, հանքերատար էին։ Չէիք լուռ նրանց դարձուրել բողբոջ ու տորտանջը իրանց անգութ ու անողորմ վիճա- կի մասին։  
—Նրանց վիճակը աւելի վատ չէ բան իմը, մնաւ բարեւ։  
—Ո՞րք ես մղում քո վերջին սպառված ոյ- ժերը։  
—Դէպի իմ գերեզմանը։  
—Ի՞նչ բան է գերեզմանը։  
—Դա այն վախճանական ապագատարանն է, ուր հանգիստ են վայելում կինդաղար գո- յութիւնները։ Ես արդէն, ինչպէս տեսնում ես, ծերացել եմ և ստատիկ յոգնած եմ զգում ինձ, այդ պատճառով եմ դատապարտւում եմ մըտ- նելու վերջին հանգստարանը։ Մի խիտ փոք- լիկ ու չերտաւոր կանաչ տեղ է մնացել այս- անգ, իմ արտի կենտրոնում, որ անտարակոյտ վաղը կանայտանայ։ Անցել, ամեն բան անցել, գնացել է։ Ինձ թուում է, որ իմ կեանքի օրե- լու շատ կարճ են եղել։ Մնում բարեւ, ընկեր- ղու ինձ այլ ես չեմ տեսնի։ Ես դարձել եմ այժմ մի թափառական ուրուական, գիշերվայ մի մտայն ու եղակի ստուեր։  
—Այժմ ես հասկանում եմ իսկապէս, թէ ինչ է նշանակում մահը, ասաց օտարականը։  
—Իրաւ, պէտք է դու դարձնաւ։  
—Այն։  
—Ե՞ս եւ պէտք է մի անգամ...  
—Նրանք բոլոր փոքի են դարձել հիմնովին։  
—Եթէ այդ ատենից անխնայ պիտի լի- նէր նրանց վախճանը, ինչու ուրեմն ի՞նչու պարուն էին նրանք։ Ինչու էին մշակում քո գեղերը և խնամում անտառները։ Ինչու այն- քան տանջվում և միշտ լուռ էին, հանքերատար էին։ Չէիք լուռ նրանց դարձուրել բողբոջ ու տորտանջը իրանց անգութ ու անողորմ վիճա- կի մասին։  
—Նրանց վիճակը աւելի վատ չէ բան իմը, մնաւ բարեւ։  
—Ո՞րք ես մղում քո վերջին սպառված ոյ- ժերը։  
—Դէպի իմ գերեզմանը։  
—Ի՞նչ բան է գերեզմանը։  
—Դա այն վախճանական ապագատարանն է, ուր հանգիստ են վայելում կինդաղար գո- յութիւնները։ Ես արդէն, ինչպէս տեսնում ես, ծերացել եմ և ստատիկ յոգնած եմ զգում ինձ, այդ պատճառով եմ դատապարտւում եմ մըտ- նելու վերջին հանգստարանը։ Մի խիտ փոք- լիկ ու չերտաւոր կանաչ տեղ է մնացել այս- անգ, իմ արտի կենտրոնում, որ անտարակոյտ վաղը կանայտանայ։ Անցել, ամեն բան անցել, գնացել է։ Ինձ թուում է, որ իմ կեանքի օրե- լու շատ կարճ են եղել։ Մնում բարեւ, ընկեր- ղու ինձ այլ ես չեմ տեսնի։ Ես դարձել եմ այժմ մի թափառական ուրուական, գիշերվայ մի մտայն ու եղակի ստուեր։

ՆԵՐՔԻՆԻ ԼՈՒԻՐԵՐ  
Մեզ հաղորդում են, որ Պետերբուրգի հա- մալսարանի պրոֆէսոր Ն. Մառը յունիսի սկզբներին գալու է Թիֆլիս, որտեղ ժողով է կազմելու հայագէտներից ու վրացագէտներից, խորհրդակցելու և մօտ 12 հոգուց բաղկացած մի խումբ կազմելու, որ զբաղվէր Կովկասում սփռված հայկական և վրացական արձանագ- րութիւնները հաւաքելով։ Այս գործը պրոֆէ- սոր Մառը կազմակերպում է Պետերբուրգի կայսերական Հնագիտական մասնագիտու- լան համալսարանում։ Ամբողջ ամառը պրոֆէ- սորը մնալու է Կովկասում և գլխավորապէս էջմիածնում։

Թիֆլիսում, երաժշտական ասպարէզում դո- քտորների չըլանում, միտք է ծագել հիմնելու մի նոր ընկերութիւն, որի նպատակն է օ- ղովել տեղական երգերը, ուսումնասիրել նը- րանց գիտականութիւն և կատարված ուսում- նասիրութիւնները տպագրել ուսուցիչ և տեղա- կան ընդունորով։ Ընկերութիւնը, բացի արա- նից, մտադրութիւն ունի նպատակ տեղական ժողովրդական երգերի և երաժշտութեան տա- րածման ու զարգացմանը։ Ընկերութեան կա- նոնադրութիւնն արդէն մշակված է և շուտով կը ներկայացնվի կառավարութեան հաստա- տութեան։

Թիֆլիսի քաղաքագլուխ իշխան Ն. Արդու- թեան, որ երկէլ, Տիգրանեան և Պետրեան ձայ- նաւորների հետ միասին, ուղևորվեց Պետեր- բուրգ՝ այդ քաղաքի գոյութեան 200-ամեայ յօբելանի հանդէսներին մասնակցելու, ի միջի- նից, մտադրութիւն ունի նպատակ մի միջ- նորութիւն Թիֆլիս քաղաքի կողմից կովկա- սեան պօլիտեխնիկումի բացման մասին։

Զորեքալքի, մայիսի 7-ին, Մոսկվայի դե- րասանական խումբը խաղաց Ենկուպիթի «Օտել- լո» ողբերգութիւնը։ Օտելի դերը կատա- րում էր դերասան Իւժին, որի խաղի վրա և կենտրոնացած էր հանդիսականների բոլոր ու- չազրութիւնը։ Իւժին ունի աղող ձայն, գեղե- ցիկ առողջանութիւն, խաղալու չնորհը։ Նա ներկայացնում է մարկին, իւրեւ պատուազգաց, հպարտ, բայց մի և նոյն ժամանակ բարի բը- նաւորութեամբ մի անձնա իւժինի Օտելյոն տարբերվում է այն Օտելից, որ անցեալ տա- րի ներկայացնում էր Բօրեթ Աղեյէյաթ Թիֆ- լիսում։ Իւժինի Օտելյոն և դժբաղդութիւնից յետոյ մնում է նոյն խորտա ընտելութիւնը։ Նոյն կարգին, ինչպէս առաջ, մինչդեռ Աղեյ- հէյաթի Օտելյոն ճնշվում է և կարծես դառնում է մի ուշադրութիւն, մի փալաւ։

Մեզ հաղորդում են, որ առաջիկայ չորեք- օրեթի օր, մայիսի 14-ին, Թիֆլիսի Հայուհեաց Բարեգործական ընկերութիւնը կը կազմա- կերպէ մի գրասանք ընկերութեան օգտին։ Զօ-

—Այն։  
—Մի՞թէ բոլոր, այն բոլոր գեղեցկատեսիլ աշխարհագրողների անթիւ գոյացութիւնները, որ այժմ անեղը տարածութիւնը ճառագայ- թում են իրանց լուսաւոր փայլով, գարձեալ պէտք է մի անգամ...  
—Այն։  
—Հանգչվին, մեռնեն կատարելապէս։  
—Այն։  
—Նոյն իսկ արեգակը։  
—Այն։  
—Եւ այն ժամանակ պէտք է բոլորը ստուե- րանման թափառեն, որպէս յաւիտենական աղբաւորի խաւար տարածութեան մէջ սա- հող չըլծուրկներ։  
—Այն։  
—Այդ դէպքում մենք շատ չնչին ու աննշան գոյացութիւններ ենք, երբ գուրկ ենք յարա- ճուն կենցաղից։  
—Յիշում եմ արդեօք մարդ արարածներին, ասաց երկիրը։  
—Այն, բայց նրանց կեանքի տեղութեան մասին բոլորովին խօսք լինել չէ կարող։  
—Քեզ արդէն ասել եմ, թէ ինչպէս մեր իւ- րաքանչիւր հանդիպման ժամանակամիջոցում, մարդկային հեռը արագ քայլերով ծնում, ծաղ- կում է և սերունդների ահագին շարան կազ- մում։  
—Եւ այսօր ամեն բան անյայտացել է։ Այժմ չեմ լուռ օրտի զօրեղ պայթումների ոչ մի աղմուկ, խոր հուռալ։ Այժմ ոչ ոք չէ դողում երկրեղից, անձկութիւնից։ Տիրում է ամենու- րեք դաւար ու լուրի-միջիկ խաղաղութիւն։  
—Այն։

սանքը տեղի կունենայ Թիֆլիսի ժողովարանի ամառային այգում։ Պ. Կարա-Մուրզայի խում- բը կերպէ մի քանի ժողովրդական երգեր։ Տեղի կունենան պարեր։

Կովկասեան Կայսերական Բժշկական ընկե- րութիւնը ներկայացրեց Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան մի հաշիւ իր գործունէութեան մասին ժողովրդի մէջ առողջապահական գի- տելիքներ տարածելու վերաբերմամբ։ Այդ հաշ- ից երևում է, որ անցած 1902 թուականի ընթացքում ընկերութիւնը հրատարակել է և տարածել տեղական ազգաբնակչութեան մէջ ռուսերէն, հայերէն և վրացերէն լեզուներով աւելի քան 20,000 օրինակ հանրամատչելի թերթեր, 9,000 ժողովաժող-բօշիւներ և մօտ 800 հատ հանրամատչելի գրքեր։ Այդ հրա- տարակութիւնները ծանօթացնում էին ժող- վրդին հետեւալ տեղեկութիւնների հետ։ Ինչպէս պէտք է պաշտպանվել թոքային ինչպէս պէտք է կերակրել ծնկեր մանուկն, ինչպէս պէտք է ազատել խեղդողները և ուշքի բերել նրանց, ծաղիկ, բկացու և Գիլիս հիւանդութիւնների և թոքախտի վրակի լինելու մասին։ Այս հաշիւը քննելով յետոյ՝ քաղաքային ուսարական որոշեց տարւ կան 300 բուրջի նպատակ տալ բժշկական ըն կերութեան։

Նահանգապետի կողմից Թիֆլիսի վաճառու- կանների աւագ հաստատված է Պ. Ի. Ալիբեկեան

«Моск. Вѣд.» լրագրի թղթակիցը հաղոր- դում է, թէ Քիշինեւում վերջին ժամանակ տեղի ունեցած անկարգութիւնները չը ա- լանափակվեցին միայն քաղաքում, յուզա- ղրութեան մէջ էր ամբողջ նահանգի աղբիւր ընկերութիւնը, որովհետեւ չարամիտ մար, թէ լուրեր էին տարածել ամբողջ նահանգում, որ կայսերական հրաման է ստացված կոտ- րէի հրէաներին Չառիկի առաջին երկու օրը ժա- թացքում։ Յուզմունքը շատ մեծ էր, բա- ժանակին ձեռք առնված միջոցներով կ'ը- ծը մեծ չափեր չընդունեց։

Թիֆլիսի նահանգապետը ընդունել է միջոց- տարակ է Թիֆլիսի վաճառական դաս- գութիւնը տեղական առեւտրական համար 10 րանում վաճառականների օրոգոց թոյակ հիմնելու մասին։

ԴԵՐԵՆԴԻՑ մեզ գրում են, «Կալուքիւնը տարի է, ինչ տեղիս հայ հասարակութեան տես- ղրկված էր հայերէն ներկայացման։ Զարեփեա- ներուց։ Բարեբաղդաբար դերասաններին հետ նը իր կնոջ ու մի քանի դերասաններ, քաղաքա- այստեղ գտնվելով, մայիսի չորսին կաղաքին յին դաշիւնում ներկայացում տուեց։ Վերջ- լիւր» գրաման, Աղբաւ ու Եւայո թուրքի- իրաւը անցաւ շատ աղող, դերակ- անք, որ մէջ աչքի էր ընկնում տիկին Զարի

—Այդ դէպքում ես չը պիտի թը- լիւն ա- ցաւաքի ու ծովի վրա ազգաբնակչ- ականոր է, անջանալ, երբ ամեն բան ժամանա- թաղվում, երբ բոլորն էլ սառցակոյտի տակ անյայտանում են։  
—Ապաիւր, ասաց երկիրը, դեռ այլ ու կե- մինչև որ արեգակը իր ճաճանափա- թ ու ան- նարար լոյսը կը ցօղէ քո սառցապա- րանակ դու կենդանի մարմին մէջ, և այն ժա- մաւ արող Մը- անկաւած այլ կերպ վարվել չես կ- նաւ բարեւ։  
—Սակայն մի՞թէ չեմ հաւատում, չաչեն և ա- մանակ քո ձիւնն ու սառուցը կը- ք և հիմը տալ մեն բան կը սկսէ նորից կենդանա- թաղութեամբ նոր ստեղծագործութեան, հետաքը հարցրեց օտար աշխարհագունքը։  
—Մնաւ բարեւ։  
—Ոչ մի յոյս չունեմ։  
—Ով կենդանանում ու պա- րանականաբար ազգաբնակչութեամբ, պէտք է մի անգամ լէ...  
—Վերջանայ։  
—Այն։  
—Իստանայ որպէս մի գիշերային  
—Այն։  
—Եւ այն ժամանակ, ասաց օտ- վերջին պա- մանաւոր, իր ուժա- րան մէջ, որ պատ մարմինը ծփան տարածութ- րաւարանում պէս զի իր վախճանական հա- մահամայն  
Գերմ. Թարգմ. Բ. Լայպցիգի



արժանացու Բուժն. ծափահարութիւններն ու  
մի պարոնից մի փունջ ծաղկի:

## ԱՐՏԱԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԵՊՅԵՐԸ

Իրերի գրութիւնը դեռ չէ խաղաղվել Բալ-  
կանեան թերակղզու վրա: Մակեդոնական և  
ալբանական երկուքեակ հարցերը դեռ չարու-  
նակուած են յուզել հասարակական մտքերը:  
դեռ հանգիստ չեն տալիս Թիւրքիային: Նա  
լարել է իր ամբողջ եռանդը, ոտքի է կանգ-  
նեցրել իր ամբողջ ոյժը, բայց և այնպէս մա-  
կեդոնացիները չեն ընկճվում, ալբանացիները  
չեն հպատակվում:

Դիպլոմատ Եւրոպայի բարենորոգումների ծը-  
րագիրն ընդունել տալուց յետոյ հանգիստ  
արտով նստեց հետեանքներին սպասելու: Բայց  
հրքան դառը, հրքան արագիկ էին այդ հետե-  
անքները:

Մակեդոնացիները չը հաւատացին, որ բա-  
րենորոգումներն իրագործվել կարող են, որ  
Թիւրքիան անկեղծօրէն կը կատարէ իր խոս-  
տումը, ուստի դիմեցին ամենամայրաքաղ մի-  
ջոցներին: Նրանք զենքերի շաշիւնը միացրին  
զինամիասին և հրդեհի հետ, բայց ինչ օգուտ:

Սառնափրօտ դիպլոմատիան այս անգամ էլ  
վճռական քայլ չարեց և ամեն ինչ թողեց  
Թիւրքիայի արարեանցողութեանը:

Եւ ահա Արգիւլ-Համիդի կառավարութիւնը  
եռանդուն կերպով գործադրում է իր աւան-  
դական միջոցը. նա հայաժող է, բանտարկում  
է, կոտորում է, աւերում է յանուն խաղաղու-  
թեան, յանուն բարենորոգումների:

Այդ քաղաքործութիւնների մասին միայն  
հատուկապէս տեղեկութիւններ են թողում—  
հասնում Եւրոպայի ականջին, բայց դրանք էլ  
այնքան պերճախօս, այնքան ազդու են, որ  
կարողանում են կարեկցութեան ձայնը դուրս  
քաշել յատերի կողմից: Պատմական կարեկ-  
ցութիւն և ուրիշ ոչինչ:

Դեռ ամենեւեւ առաջ ֆրանսիացի յայտնի  
գործիչ Պրեսանսէն Պարիզում հնչեցրեց իր  
փաստաթիւ ճառը՝ «Հայաստան և Մակեդոնիա»  
(L'Arménie et la Macédoine) անուն տակ:  
Բունտ բողոք էր դա Թիւրքիայում տիրող  
կարգերի դէմ, մի ջերմ կոչ էր եւրոպական  
դիպլոմատիային ու հասարակութեանն ուղղ-  
ված: Բայց գործնական ինչ արդիւնք ունեցաւ  
նա: Ունկնդիր հասարակութիւնը ցնցվեց նրա  
ազդեցութեան տակ, մասնով զբաղվեց նրա  
չափած անարգելով, իսկ դիպլոմատիան մնաց  
համր ու անտարբեր, ինչպէս առաջ:

Դրանից յետոյ Թաթարի Միլան քաղաքից  
հնչեց կարեկցութեան մի ուժեղ ձայն: Այդտեղ  
գումարված իտալական յայտնի գործիչներ,  
խօսելով մակեդոնական շարժման մասին, յի-  
շատակելով նաև հայերի ծանր վիճակը Թիւր-  
քիայում, ցանկութիւն յայտնեցին, որ արմա-  
տական միջոցներ գործադրվեն թիւրք կառա-  
վարութեան դէմ, որ օր առաջ թիւթեացնի  
ճշված, հարստահարված ազգաբնակչութեան  
ընդդէմ:

Միլանի օրինակից յետ չը մնաց Ժընևիւր:  
Անցեալ ապրիլի 18-ին այդտեղ էլ գումարվեց  
մի կոնֆերանս ի նպաստ մակեդոնացիների,  
այդտեղ էլ հնչեց բողոք ու ցասում կատար-  
վող գաղափարների դէմ:

«Հասարակութեան Գոթի» էր, գրում է «Mou-  
vement Macedonien» թերթը, մի արդ, որ շատ  
լուս ճանաչում է արեւելքը, որ մի քանի ան-  
գամ ճանապարհորդել է այդ երկրներում:

«Եւ լա ճանաչում եմ հայերին ու մակեդո-  
նացիներին, ասում է նա, միտանալ են այդ  
երկու ազգերի ձգտումները: Նրանք ուզում  
են տարել իրանց հայրենիքում առանց ճնշվե-  
լու, առանց տիրապետող ցեղի գաղափարների  
ենթարկվելու: Արեւելեան հարցը մի գրամա է,  
որի գերակատարներն են թիւրքերը, հայերը  
և մակեդոնացիները: Ինչն էր, որ ապստամ-  
բեցրեց մակեդոնացիներին: Նրանց տանջանք-  
ները...»

Դրանից յետոյ ճառախօսը մի շարք փաստեր  
է յիշում այդ «տանջանքները» ընդունելու, առ-  
հասարակ ամբողջ Թիւրքիայում և մասնաւոր-  
ապա՝ Մակեդոնիայում տիրող բռնակալական  
կարգերը պատկերացնելու համար և վերջը եղ-  
բակացնում է.

—Բարենորոգումները բաւական չեն Մակե-  
դոնիային հալ ու մաշ անող վերքերը բուժելու:  
Համար անհրաժեշտ են աւելի ազդու և արմա-  
տական միջոցներ...»

Մակեդոն եւրոպական պետութիւններից ոչ  
մէկը չէ ուզում այդ պահանջին բաւարարու-

թիւն տալ, չէ ուզում վճռական քայլ անել:  
Իսկ այդպիսի պայմանները կատարելաւ ա-  
զատութիւն են տուել Թիւրքիային անարգել  
կերպով գործադրելու խաղաղացման դաժան  
միջոցները և խեղդելու Մակեդոնիայի ձայնը:  
արեան մէջ շաղախելով, դիակներն և աւերակ-  
ների տակ թաղելով նրան:

Այդպէս է գործերի դրութիւնը Մակեդո-  
նիայում:

Իսկ Ալբանիայում—աւելի վատ, աւելի խճճ-  
ված: Արդէն իր գաղափարակցութիւն է հասել լեռ-  
նական ալբանացիներին: Մոլեռանդութիւնը Նը-  
րանք լսել անգամ չեն ուզում մակեդոնական  
բարենորոգումների մասին: Սուլթան Համիդը  
փորձեց իսլամական կրօնի ազդեցութեամբ  
զսպել յուզված կրքերը, նա Ալբանիա ուղար-  
կեց ժողովներից բաղկացած մի պատգամա-  
ւորութիւն:

Բայց ալբանացիները, մի քանի թերթերի  
ասելով, բանտարկեցին խալիֆի պատգամա-  
ւորներին և այժմ էլ դեռ չարունակում են  
իրանց դիմադրական շարժումը:

Թիւրք կառավարութիւնը Ալբանիայի խոր-  
քերն է մտցրել 70,000 չափ զօրք, ուղք է  
կանգնեցրել իր ամենալաւ զօրավարներին:  
Օմէր Բուշտի փաշա, Շաքիր փաշա, Նափի փա-  
շա և այլն—մի խօսքով կատարեալ պատերազ-  
մական դրութիւն է ստեղծել, բայց այնուամե-  
նայնիւ չէ կարողանում խաղաղեցնել ըմբոստ  
լեռները:

Ալբանացիները սպառնալիքներից չեն վախե-  
նում, մեծ ոյժից չեն արտափում, այլ ընդհա-  
կառակը աշխատում են ոյժի դէմ ոյժ կանգ-  
նեցնել, սպառնալիքի դէմ սպառնալիք:

Նրանք արդէն «բետ» են հրատարակել,  
այսինքն ժամանակաւոր հաշտութիւն են կա-  
յացրել թշնամի ցեղերի մէջ, ամեն կողմ տա-  
րածելով հետեւեալ կոչը—Լեռքէ, բոլոր քա-  
ղաքներ ու գումառներ Ժողովրդի վճիռը իրա-  
մայում էր, որ ամենեւէ վր պատրաստ լինէր  
պատերազմի համար: Երբ որ «թալալ» (մու-  
նետիլը) երկրորդ անգամ կը հնչեցնէ իր  
ձայնը, այն ժամանակ թէ ծեր թէ մանուկ, 7  
տարեկանից մինչև 70 տարեկանը—բոլորն էլ  
թող զենք վերցնեն: Ուրեմն հաւաքվեցէջ դրօ-  
շակների առկ, նրանք արդէն պատրաստ են:  
Արեան վրէժխնդրութիւնը դադարեցրած է:  
Թող ուրեմն «արեան պարտք» ունեցողներն էլ  
իրանց թշնամիների հետ միասին գործեն յա-  
նուն Ալլահի և հայրենիքի: Բոլոր «եթըր» թա-  
գաւորները—(մեծ պետութիւնները)—միացել  
են մեր դէմ, բայց մենք նրանցից չենք վախե-  
նայ, եթըր չէ, թէկուզ եթմանասուն, թէկուզ  
եթըր հարիւր լինեն նրանք: Մե՛ք նրանցից ոչ  
մի բան լսել չենք ուզում:

Ուշագրաւ է այդ կոչն իր ամբողջ բովանդա-  
կութեամբ: Նա ընտրուում է միամիտ, բայց  
մի և նոյն ժամանակ քալ լեռնականների մտա-  
պատկերը:

Ոչ ոքի չը լսել, ոչ ոքի չը հպատակվել—այդ-  
պէս են վճռել ապստամբ ալբանացիները: Բայց  
դէպքերն ընթացքից երևում է, որ երկար տևել  
չէ կարող այդ վճիռը:

Թիւրքիան վերջ ի վերջոյ կը կարողանայ  
խոնարհեցնել ալբանացիներին:

Լուսնի Մակեդոնիայում, խոնարհութիւն  
Ալբանիայում—ահա այդ է Թիւրքերի փայլա-  
յած հեռանկարը: Մակեդոնիայի գրութիւնն  
էլ երկար շարունակվել չէ կարող: Մակեդոնա-  
կան և ալբանական հարցերը երբ և իցէ նորից  
զուրկ պիտի բարձրացնեն իրանց ամբողջ թա-  
փով:

Ե. Բ.

## ԱՐՏԱԳԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

—Հոռի «Italie» լրագիրը, որ լայն տեղեկա-  
կ է վատիկանի քաղաքականութեան, պնդում է  
թէ պապին մտաւ չրջանները աւելի և աւելի  
համոզվում են, որ անհրաժեշտ է լրովին կրտ-  
րել յարաբերութիւնները վատիկանի և Յիսուս-  
սիայի մէջ:

—Իբրև պատմաբան գերմանական մի քանի  
լրագիրներին, որոնք բողոքեցին այն լուրերի  
դէմ, թէ վիլհելմ կայսրի այցելութիւնը պա-  
պին վատ տպաւորութիւն թողեց իտալացինե-  
րի վրա, «Soccolo» տպագրել է մի առանձին  
յօդուած այդ մասին: Լրագիրը յայտնում է  
այդ յօդուածում, որ արտասահմանում տա-  
րածված լուրերը գերմանական կայսրի այցե-  
լութեան գործած վատ տպաւորութեան մա-  
սին իտալացիների վրա ամենին չափազան-  
ցութիւն չէ: Իտալիայում ամենքն էլ այն եզ-  
րակացութեան ենթան, որ վիլհելմ կայսրը չէր  
եկել իտալիա փոխ-այցելութիւն տալու իտա-  
լական թագաւորին, այլ անձամբ խօսակցելու  
պապի հետ քաղաքական մի քանի հարցերի  
մասին, որոնք չափազանց հետաքրքրում են

գերմանական կայսրին և նրա կառավարու-  
թեան:

«Fortnightly Review» լրագրի ասելով,  
յայտնի անցիկի վրա ֆինանսիստ սէր Էդգար  
Վինսէնտ ապացուցանում է, որ վերջին հինգ  
տարվայ ընթացքում անգլիական բանկի վա-  
րը հետզհետէ ընկնում է և Անգլիան այժմ  
դժուարութիւններ է կրում արտաքին փո-  
խառութիւններ անելու մէջ այնպիսի շահա-  
ւէտ պայմաններով, ինչպէս անում էր առաջ:  
Իրաւական լինող-թողերի հողերի գրաւումը  
յօդուած պետութեան չափազանց վատ ազդե-  
ցութիւն կը գործէ Անգլիայի պետական ֆի-  
նանսների վրա, որովհետև այդ հսկայական  
գործի համար 2 1/2 միլիարդ ֆրանկն էլ բաւա-  
կան չէ:

«Daily News» լրագիրը նպատակաւորաբար  
չէ համարում այն եղանակը, որով անգլիական  
պաշտպանական կառավարութիւնը կամենում  
է լուծել հողային հարցը Իրլանդիայում: Ազա-  
տամիտ լրագիրը կարծում է, որ լինող-թողերի  
հողերի գրաւումը յօդուած պետութեան, որի  
փոխարէն վերջինը լինող-թողերի պիտի հատու-  
ցանէ անգլիան գումար, մի ծանր բեռ կը դառ-  
նայ հարկ վճարողների համար և չի վճարի իր-  
լանդական հարցը իր ամբողջութեամբ: Ազա-  
տամիտ լրագրի ասելով, Անգլիան վերջ ի վեր-  
ջոյ տեսչական կը լինի դիմել այն միակ միջո-  
ցին, որ առաջարկում էր Գլազգոսի իրլանդա-  
կան հարցի լուծման համար, այսինքն տալ  
Իրլանդիային ինքնավարութիւն:

## «ՄՇԱԿԻ» ՀՅՈՒՄՈՐԻՍՏԵՐ

ԳՐՈՒՄԱՏ ԳՈՐԾԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆԻՑ

7 մայիսի

ՍՕՖԻԱ: Միսիստութեան պրօգրամի վերա-  
բերմամբ հարցապնդված, միսիստ-նախագահ  
գեներալ Պետրով յայտնեց, թէ չի մոռանայ,  
որ բոլորական ժողովուրդը պարտական է  
Ռուսաստանին խորին շնորհակալութեամբ:  
Այդ կողմից բոլորական նախկին կառավա-  
րութիւնների արտաքին քաղաքականութիւնը  
փոփոխութեան չի ենթարկվի: Մենք կը հետե-  
ւենք օրօրական քաղաքականութեան ամեն  
կէտերում: Թիւրքերի վերաբերմամբ գտնված  
է առողջ modus vivendi և մենք լրջութեամբ  
հող կը տանենք պատերազմի առաջն անգամ  
համար:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Կառավարչական և դիպլոմատիա-  
կան չրջաններում յայտ կայ, որ Բոլշաքիայի  
բոլոր կուսակցութիւնների ղեկավարող անձանց  
ազդեցութիւնը կը զսպէ ժողովրդական տու-  
մադրութեան բռնկումը և անգոյշ քայլերը:  
Թիւրքերը, մակեդոնական կոմիտեաների գոր-  
ծողութիւնների պատճառով, կատաղած են բո-  
լոր բոլարների դէմ, բայց ոչ մի դէպքում  
պատերազմ չեն ցանկանում:

ՄԵՆՏՈՆ: Նախագահ Կրիսթէր ճանապարհ  
ընկալ Գիլլիքսում (Հոլլանդիա), ուր նա ա-  
մառը կանգնացնէ:

ԼՈՒՐՆՈ: Լորդ Օնսլոու երկրագործութեան  
միսիստ է նշանակված:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Դեկտրաբող չրջաններում պաշ-  
տօնապէս յայտնում են, որ ճիշդ չեն այն եր-  
կիւղալի լուրերը, որ իբր թէ Թիւրքերը սպառ-  
նում են բոլորական ազգաբնակչութեան նոյն-  
պիսի դաւ տալ, որպիսին տուեցին մի քանի  
տարի առաջ Հայաստանին: Երբէք բարձր չը-  
րջաններում այդպիսի ցանկութիւն չեն ունեցել:  
Ընդհակառակն, տեսչված են լինում յաճախ-  
կի խտտագոյն ցուցմունքներ անել թիւրքաց  
ազգաբնակչութեան կատաղութեան պայթումը:  
Խանդաբուլ համար կոմիտեաների գործողու-  
թիւնների դէմ: Այդպիսով, երեւի կոմիտեա-  
նեան են տարածում տեղեկութիւններ զրանց  
նման սպառնալիքների մասին:

ԼՈՒՐՆՈ: Պաշտօնական հեռագրի համաձայն,  
մուլլայի համախոհ 1,000 զէրվիներ յարձա-  
կում գործնական աբխազների վրա վէրբի-  
Շեքէլի գետի մօտ, բայց յետ մղվեցին, կորց-  
նելով 300 սպանվածներ, աբխազները ու-  
նէին 30 սպանվածներ և վիրաւորվածներ:

Կ. ՊՈԼԻՍ: «Temps» լրագրի տեղեկութիւնը,  
որ Սէրէսեան սանջալը բռնկված է ապստամ-  
բութեան և որ Գաւալան պաշարման է ենթարկ-  
ված, ճիշդ չէ: Հրտաքայմների անկարգու-  
թիւնները պակասում են: Յիսուսեան չրջանի  
ճիւղների գիւղում ժամադրաբար ընդհարում  
ունեն հրոսակալների հետ, որ շարունակվեց  
մի քանի ժամ Բ. Դուռը յայտնում է, որ ճիշդ  
չէ նէվրոկոպոլս բոլորական եպիսկոպոսին  
կալանաւորելու լուրը:

8 մայիսի

ՊԵՏԵՐՈՒՐԹ: Հրատարակված է հետեւեալ  
Բարձրագոյն հրովարտակը դիւնբարլէյտենանտ  
ներքին գործերի միսիստի խորհրդի անդամ  
Նիլսենի Բոլշաքիային. «Ուշագրութեան առ-  
նելով ձեռն բազմամեայ ծառայութիւնը, որ աշ-

քի է ընկնում հաւատարմութեամբ դէպի գա-  
հը և օգտակար աշխատութիւններով, նոյնպէս  
և ի յարգանս դէպի լուսաւորող և արդիւնա-  
ւէտ գործունէութիւնը՝ բացատրելով հոգեւոր-  
բարոյական և հայրենասիրական բնաւորու-  
թիւն ունեցող հրատարակութիւնների մէջ մեր  
պետական կենքի արմատական հիմունքների  
խակական նշանակութիւնը, Բարձրագոյն չնոր-  
հեցինք Մենք ձեզ Սուրբ Բարեպաշտ Մեծ Իշ-  
խան Ալէքսանդր Նէվսկու Մեր Կայսերական  
չքանչառի ապետութիւնը, որի նշանները, որա  
հետ ուղարկելով, հրամայում ենք զննել ձեզ  
վրա և կրել ըստ կանոնի: Միւսում ենք դէպի  
ձեզ Մեր Կայսերական չնորհով բարեհաճա: Իս-  
կականի վրա Նորին Կայսերական Մեծութեան  
Սեփական ձեռքով գրված է. Շնորհակալ:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Երկրամի լրագիրը հաղորդում է,  
որ աւելի քան 1000 յոյներ, դրանց թիւում 150  
օֆիցէրներ, դիմեցին Աթէնքի թիւրքաց միա-  
սիային՝ միջնորդելով ընդունել իրանց թիւր-  
քաց ծառայութեան մէջ՝ բոլորական հրոսա-  
կալներին հաղածելու մէջ՝ մասնակցելու հա-  
մար: Միսիստի բացատրեց նրանց, որ հրոսա-  
կալների հաղածներ կատարում է զօրքերի  
և ժամադրման օգնութեամբ և որ անկար-  
գութիւնները չուտով կը ճնշվեն:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Պաշտօնական հաղորդագրութիւն-  
ների համաձայն, Խաթի և Բէկա ցեղերը համա-  
ձայնվեցին, որ ընթացողներն իրագործվեն,  
մոտցնելով դրա մէջ և քրիստոնեաներից ժան-  
դարման նշանակելու—Բուշտի-փաշայի գլխա-  
ւոր ոյժերը գտնվում են այժմ Դեկաօլում,  
Նափի-փաշային—Դէյանեան վանքում: Պահես-  
տի դիվիզիան կանգնած է Պրիզրենում:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Բ. Դուռը և դիպլոմատիական  
չրջանները հանգստացուցիչ տեղեկութիւններ  
ստացան. Բոլշաքիայում ղեկավարող չրջանե-  
րը ոչ մի կերպով պատերազմական տրամա-  
դրութիւն չունեն: Չափազանցքված են այս-  
տեղ կատարված բոլորների կալանաւորման  
մասին տեղեկութիւնները: Կառավարված մակե-  
դոնացիները և բոլորական հպատակները ու-  
ժով ուղարկվում են հայրենիք:

Պետական-ազնական կառուածական բանկի  
գրաւական-խաղարկական թերթերի տիրա-  
ժոււ 500-ական բուրլիները ընկան հետեւեալ  
տոմսերի վրա.

| № №<br>ամս-<br>երի | № №<br>տեղիաների                                                               |
|--------------------|--------------------------------------------------------------------------------|
| 1:                 | 287, 8,954, 8,444, 11,315, 15,598, 9,351, 11,124, 10,887.                      |
| 2:                 | 10,809, 8,314, 6,529, 8,103, 9,099, 11,250, 9,678.                             |
| 3:                 | 3,026, 11,944, 9,993, 15,641.                                                  |
| 4:                 | 9,257, 9,949, 15,129, 11,174, 5,409.                                           |
| 5:                 | 13,191, 3,187, 13,797, 3,711, 6,812.                                           |
| 6:                 | 13,046, 8,220, 3,165, 9,631.                                                   |
| 7:                 | 4,605, 483, 4,724, 15,170, 13,137, 14,902, 15,661.                             |
| 8:                 | 905, 12,559.                                                                   |
| 9:                 | 2,139, 14,861, 3,213, 14,966.                                                  |
| 10:                | 3 205, 12,412, 3,285, 7,791, 5,565, 2,871.                                     |
| 11:                | 1,667, 4,340, 6,399, 4,755, 5,680, 12,854, 13,978, 3,445, 11,363.              |
| 12:                | 14,366, 2,320.                                                                 |
| 13:                | 11,058, 11,055, 2,587, 5,481, 4,597.                                           |
| 14:                | 11,706, 3,682, 10,804, 9,845.                                                  |
| 15:                | 15,783, 975, 4,224.                                                            |
| 16:                | 9,616, 7,380, 7,735, 11,803, 11,780.                                           |
| 17:                | 162, 13,141, 12,007, 1,347, 12,398, 15,326, 7,156, 11,409.                     |
| 18:                | 2,533, 3,951, 11,185, 6,625, 8,006.                                            |
| 19:                | 7,262, 5,709, 13,409, 10,620, 11,574, 4,903, 4,810, 3,532, 9,032.              |
| 20:                | 8,724, 9,430, 15,140, 1,257, 9,921, 13,639, 12,984, 5,469, 14,633, 12,892.     |
| 21:                | 14,911, 4,527, 10,098, 5,390, 2,679, 14,303, 274, 5,150, 1,042, 12,734, 4,934. |
| 22:                | 12,432, 7,742, 15,379.                                                         |
| 23:                | 13,340, 6,276, 6,622, 13,519, 2,011, 9,701.                                    |
| 24:                | 11,251, 2,239, 1,470.                                                          |
| 25:                | 13,941, 8,923, 6,894, 12,676, 9,984.                                           |
| 26:                | 10,765, 475, 12,350, 9,500.                                                    |
| 27:                | 13,844, 11,298, 13,016.                                                        |
| 28:                | 12,929, 5,860, 14,590.                                                         |
| 29:                | 14,035, 6,579, 12,049, 12,531, 4,892, 7,663.                                   |
| 30:                | 9,679, 5,211, 3,513.                                                           |
| 31:                | 13,029, 5,598, 5,250.                                                          |
| 32:                | 12,041, 2,584, 11,878, 14,716, 1,942, 4,542, 10, 13,216.                       |
| 33:                | 13,152, 15,704, 7,175, 14,227, 8,302, 14,781.                                  |
| 34:                | 2,588, 572, 11,799, 7,356, 13,977.                                             |



